

Sygn. I C 1414/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Aneta Szalkiewicz – Łosiak
Protokolant:	(...)

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 grudnia 2015 r. w G.

sprawy z powództwa **J. D.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej w Ł.**

o odszkodowania z tytułu wypad. komunikacyjnych

- zasądza od **pozwanego** (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz **powoda** J. D. kwotę 5.993,95 zł (pięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 maja 2014r. do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od **pozwanego** (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz **powoda** J. D. kwotę 1.808,26 zł (tysiąc osiemset osiem złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powód J. D. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 7.272,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 12 maja 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kosztów postępowania sądowego i zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 08 kwietnia 2014 r. doszło do kolizji drogowej pojazdu marki H. o nr rej. (...) stanowiącego własność poszkodowanego A. C.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w ramach ubezpieczenia OC u pozwanego. Poszkodowany w dniu 05 września 2014 r. w drodze cesji wierzytelności poszkodowany przelał wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego na powoda. Pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości 39.846,13 zł. Zdaniem powoda przyznana przez pozwanego kwota została zaniżona, z uwagi na ustalenie odszkodowania w oparciu o kosztorys naprawy, w którym dokonano pomniejszenia wartości uszkodzonych części oryginalnych o 10%, a nadto zaniżono stawki za robociznę dla prac naprawczych i lakierniczych, dokonano bezzasadnie korekty wartości materiału lakierniczego o 50%, zastosowano zamienniki części w miejsce uszkodzonych części oryginalnych (wzmocnienie zderzaka, pokrywa przednia, klimatyzacja).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany zakwestionował dochodzone przez powoda roszczenie co do wysokości. Wskazał, że przyznane odszkodowanie jest kwotą właściwą.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08 kwietnia 2014 r. doszło do kolizji drogowej pojazdu marki H. o nr rej. (...) stanowiącego własność poszkodowanego A. C..

(okoliczność bezsporna)

Odpowiedzialnym za powstanie kolizji oraz powstałą w jej wyniku szkodę był kierujący pojazdem, którego posiadacz ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W..

(okoliczność bezsporna)

Szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi w dniu 11 kwietnia 2014 r.

(okoliczność bezsporna)

(...) Spółka Akcyjna w W. pismem z dnia 05 maja 2014 r. przyznała odszkodowanie na rzecz poszkodowanego w wysokości 32.395,23 zł. Następnie decyzją z dnia 20 maja 2014r. dokonano dopłaty odszkodowania w wysokości 7.450,90 zł.

(dowód: decyzja o wypłacie odszkodowania – k.5-6, kosztorys –k.7-8, akta szkody)

Poszkodowany w dniu 25 kwietnia 2014 r. zlecił sporządzenie kosztorysu naprawy uszkodzonego pojazdu marki H. o nr rej. (...).

(dowód: kalkulacja naprawy nr (...) -k. 9-13, akta szkody)

Pismem z dnia 11 lipca 2014 r. powód wniósł odwołanie od decyzji z dnia 05maja 2014 r. oraz z dnia 20 maja 2014 r., jednakże bezskutecznie.

(dowód: odwołanie -k.14, pismo z dnia 24 lipca 2014 r. –k. 15, akta szkody)

W dniu 05 września 2014 r. w drodze cesji wierzytelności poszkodowany przelewał wierzytelność przysługującą mu względem pozwanego Ubezpieczyciela w związku ze szkoda z dnia 08 kwietnia 2014 r. nr (...) na J. D.. Pismem dnia 05 września 2014 r. powiadomiono zakład ubezpieczeń o cesji wierzytelności.

(dowód: umowa cesji wierzytelności –k. 16-17, powiadomienie z dnia 05 września 2014 r. –k. 18)

Pismem z dnia 10 września 2014 r. wezwał pozwanego Ubezpieczyciela do zapłaty kwoty 7.272,41 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd marki H. nr rej. (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 09 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 3.690 zł tytułem kosztów zastępstwa profesjonalnego pełnomocnika w postępowaniu przedprocesowym wraz z odsetkami od dnia 09 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty.

(dowód: wezwanie do zapłaty wraz z pełnomocnictwem –k. 21- 22)

Uzasadniony koszt naprawy pojazdu marki H. (...) nr rej. (...) wyniósł 45.840,08 zł, przy zastosowaniu średnich stawek obowiązujących na terenie województwa (...), które dla prac mechaniczno – blacharskich wynosiły 116 zł, a dla prac lakierniczych 137 zł. W wyniku zastosowania do naprawy części oryginalnych w miejsce uszkodzonych części

oryginalnych nie zwiększy się wartość pojazdu w stosunku do jego stanu sprzed wypadku. Rynkowy ubytek wartości dla uszkodzonego pojazdu wynosi 2.200 zł brutto.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdu, korelacji uszkodzeń oraz wyceny wartości pojazdów wraz z kosztorysem naprawy M. H. - k. 61-88)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i w zakresie określonym w wyroku zasługiwało na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów oraz pisemnej opinii biegłego sądowego.

Sąd nie przeprowadził dowodu zeznań powoda z uwagi na cofnięcie wniosku dowodowego w powyższym zakresie przez stronę powodową w dniu 07 stycznia 2015 r.

Tak ustalony stan faktyczny nie był w przeważającej części sporny między stronami. Niespornym między stronami był fakt uszkodzenia pojazdu marki H. (...) nr rej. (...) należącego do poszkodowanego przez podmiot ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego oraz powstanie obowiązku odszkodowawczego po stronie pozwanego, jak również fakt wypłaty na rzecz poszkodowanego odszkodowania w łącznej kwocie 39.846,13 zł oraz legitymacja procesowa powoda. Pozwany kwestionował roszczenie powoda co do wysokości.

Zgodnie z przepisem art. 822 k.c. w wyniku zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 k.c.). Wysokość odszkodowania powinna być określona według reguł określonych w art. 363 k.c. i art. 361 k.c., przy czym w przypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu „wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia do stanu poprzedniego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1970 r., II CR 425/72, OSNCP 1973/6/111). Oznacza to, że ustalając wysokość odszkodowania nie ma podstaw – co do zasady – do jego pomniejszenia, o wartość amortyzacji części zamiennych. Należy wskazać, iż Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 05 listopada 1980 r., w sprawie o sygn. akt III CRN 223/80 (OSNC 1981/10/186) wyraźnie stwierdził, że obniżenie należnego poszkodowanemu świadczenia o stopień amortyzacji wymienionych części pojazdu na nowe, nie znajduje podstaw prawnych. Oznacza to, że odszkodowanie należy ustalić według cen nowych części, bez pomniejszania o amortyzację. Zwłaszcza, że jak wskazał biegły naprawa pojazdu powoda przy użyciu części oryginalnych w miejsce uszkodzonych, nie zwiększy wartości pojazdu.

Sąd oparł się w pełni na dowodzie z opinii biegłego sądowego M. H., również w zakresie pozostałych kwestii, do których odnosił się biegły. Opinia była jasna, odpowiadała na wszystkie kwestie wskazane w postanowieniu o dopuszczeniu dowodu. Opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron postępowania. Zgodne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku (III CZP 32/03) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu stanowisko pozwanego odnośnie przyjętych stawek za jedną roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakiernicze na poziomie 50 zł jako uzasadnionych, nie zasługuje na uwzględnienie, bowiem nie została w żaden sposób uzasadniona. Pozwany nie udowodnił, że właśnie tak zredukowane stawki były średnimi na lokalnym rynku. Pozwany nie zaoferował też Sądowi w stosownym terminie żadnych dowodów, które potwierdzałyby jego stanowisko i dlatego właśnie stawka przez niego akceptowana ma być uznana za odpowiednią. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż naprawienie szkody oznacza wykonanie czynności niezbędnych do przywrócenia

stanu sprzed szkody zaistniałej w pojeździe, przy czym to, że strona poszkodowana naprawy nie dokonała i nie poniosła faktycznie kosztów związanych z tą naprawą nie oznacza, iż szkody tej nie poniosła. Brak naprawy uszkodzonego pojazdu oznacza, że w posiadaniu poszkodowanego pozostaje składnik majątku o obniżonej wartości w stosunku do tej sprzed szkody. Szkodą powoda, który nie dokonał napraw pojazdu, jest wartość napraw, jakie – zgodnie z technologią producenta – wymaga uszkodzony pojazd, by przywrócić do go stanu sprzed wypadku.

Biegły odniósł się również do kwestii braku wzrostu wartości pojazdu, przy naprawie, w której wykorzystywane są części nowe oryginalne. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1980 roku (III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186), który niniejszy Sąd podziela w całości, przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Zwiększenie wartości rzeczy (samochodu) po naprawie można by uwzględnić tylko wówczas, gdyby chodziło o wykonanie napraw takich uszkodzeń, które istniały przed wypadkiem, albo ulepszeń w stosunku do stanu przed wypadkiem. Ze stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w powyższym wyroku wynika ponadto, iż poszkodowany chcąc przywrócić stan poprzedni uszkodzonego w wypadku pojazdu nie ma możliwości żądania, aby stacja obsługi wykonująca naprawę w miejsce uszkodzonych części wmontowała części stare już częściowo zużyte. Przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Ponadto zważyć należy, iż poszkodowany, co oczywiste, ma prawo oczekiwać, iż jego pojazd zostanie naprawiony w pełni profesjonalnie, przy użyciu możliwie najlepszych technologii i części zamiennych, co umożliwi bezpieczne korzystanie z pojazdu pomimo doznanych uszkodzeń. W ocenie Sądu, użycie części zamiennych pochodzących od innych producentów nie doprowadziłaby do pełnego naprawienia szkody i mogłoby nastąpić wówczas zmniejszenie wartości samochodu poszkodowanego. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż brak poniesienia tych kosztów przez stronę poszkodowaną nie oznacza, iż szkody tej nie poniosła. Powód ma prawo żądać uiszczenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego.

W niniejszej sprawie powód żądał kwoty 7.272,41 zł tytułem nie przyznanego przez pozwanego odszkodowania.

Wobec faktu, iż niezbędny i ekonomicznie uzasadniony koszt naprawy pojazdu wyniósłby ostatecznie 45.840,08 zł, uwzględniając, iż pozwany wypłacił uprawnionemu podmiotowi kwotę 39.846,13 zł tytułem odszkodowania, należy uznać, iż pozwany nie wykonał w całości ciążącego na nim zobowiązania wynikającego z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i jest zobowiązany do zapłaty na rzecz powoda kwoty 5.993,95 zł tytułem odszkodowania, obejmującego koszt naprawy uszkodzonego pojazdu. Dlatego też Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku na podstawie art. 805 k.c., zasądzając na rzecz powoda kwotę 5.993,95 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481§1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust.1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003r. ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Zgodnie z przywołanymi przepisami ubezpieczyciel zobowiązany jest do zapłaty odszkodowania w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody. Jak wynika z treści zgłoszenia, zostało ono dokonane w dniu 11 kwietnia 2014 r. Szkoda nie miała charakteru skomplikowanego. Ustalenie jej rzeczywistej wysokości wymagało jedynie skosztorysowania uszkodzeń, przy przyjęciu wartości odpowiadających rzeczywistym kosztom zakupu uszkodzonych części, przy przyjęciu obowiązujących, średnich stawek za robociznę prac takich napraw. Dlatego Sąd uznał, że po upływie określonego ustawą terminu, powód popadł w opóźnienie i zasądził odsetki od dnia 12 maja 2014 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu w myśl art. 98 k.p.c. oraz 100 kpc. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. Powód dochodził zapłaty kwoty 7.272,41 zł, Sąd zasądził na jego rzecz kwotę 5.993,95 zł, zatem wygrał postępowanie w 82 %. Z tych względów Sąd obciążył powoda kosztami postępowania w 18 %, a pozwanego w 82 %. Zasądził Sąd w efekcie od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów kwotę 1.808,26 zł, jako sumę kosztów poniesionych przez powoda (364 zł z tytułu opłaty, 1.217 zł tytułem

kosztów zastępstwa procesowego, 891,34 zł – tytułem wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w sumie 2.472,34 zł) odpowiednio do części, w której uwzględniono powództwo tj. 82% czyli 2027,32 zł, pomniejszonej o koszty obciążające powoda (1.217zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego x 18% tj. 219 zł) przy zastosowaniu art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 2 i 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. (Dz. U. z 2013 r. nr 490).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)